

Belastingdienst

E-commerce

Europese btw-maatregelen en de gevolgen daarvan in Nederland

Inhoud

Inleiding 03

Relevante aspecten vanuit Belastingdienst-oogpunt

Btw-actieplan voor e-commerce 05

Btw-heffing (uitgangspunt: bestemmingslandprincipe) 07

Relevante aspecten vanuit Douane-oogpunt

Ontwikkelingen op douanegebied 10

Normale aangifteprocedure 10

Wijzigingen op de normale aangifteprocedure 10

Aangifte in Venue 11

Zendingen uit het VK en aangifte in Venue 12

Aangifte in DECO 13

Aangifte in lidstaat van bestemming 14

Overzicht van te gebruiken aangiftesystemen 14

Bijlage

Overzicht van te gebruiken aangiftesystemen 16

Inleiding

Door technologische vernieuwing is het consumentengedrag de afgelopen jaren drastisch veranderd. Wereldwijd winkelen via internet is de norm geworden, met alle gevolgen van dien voor de internationale goederenstromen. Om hierop te anticiperen kwam de Europese Commissie enkele jaren geleden met een btw-actieplan voor e-commerce: *Towards a single EU VAT area - Time to decide*. Het vormde de basis van enkele wijzigingen in de btw- en douanewetgeving, die op 1 juli 2021 in werking treden en effect hebben op de e-commerce-sector. In dit white paper leest u wat deze wijzigingen inhouden, en welke keuzes de Nederlandse Belastingdienst en Douane hebben gemaakt voor de implementatie er van. Ook vindt u een uitgebreide toelichting van de Douane-systemen die voor de aangifte van e-commerce-zendingen worden gebruikt.

Het btw-actieplan van de EU heeft een brede werking: het ziet op nagenoeg alle grensoverschrijdende B-to-C-transacties. Een belangrijk aspect daarbij is de invoer van e-commerce-zendingen (de invoer van goederen in relatie tot leveringen aan consumenten). Daarom wordt in dit white paper nadrukkelijk ingegaan op de fiscale aspecten daarvan. U leest hier meer over in het derde deel van dit white paper: “3. Relevante aspecten vanuit Douane-oogpunt”. In deze notitie wordt echter eerst ingegaan op de relevante aspecten van het actieplan vanuit Belastingdienst-oogpunt: “2. Relevante aspecten vanuit Belastingdienst-oogpunt”.

Nederlandse wetgeving in relatie tot EU-richtlijnen en -verordeningen

De Nederlandse wetgeving met betrekking tot de belasting toegevoegde waarde (btw) is geënt op de EU-btw-richtlijn. De douanewetgeving is opgenomen in Europese Verordeningen; bepalingen die rechtstreeks van toepassing zijn in alle lidstaten van de Europese Unie.

AGS:	Nederlands aangiftesysteem voor aangiften voor het vrije verkeer (invoer), bijzondere bestemming, tijdelijke invoer, actieve verdeling en uitvoer en passieve verdeling
Btw-RL:	Richtlijn 2006/112/EG van de Raad betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde
DECO:	Nederlands aangiftesysteem Douane e-commerce
DMS:	Douane Management Systeem, het Nederlandse aangiftesysteem
DWU:	Douanewetboek van de Unie, Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad
DWU gvo.:	Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/2446 tot aanvulling van het DWU
DWU uvo.:	Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447 houdende nadere uitvoeringsvoorschriften van het DWU
Venue:	Nederlands aangiftesysteem Vereenvoudigde Aangifte e-commerce

Relevante aspecten vanuit Belastingdienst- oogpunt

Relevante aspecten vanuit Belastingdienst-oogpunt

Btw-actieplan voor e-commerce

Binnen de EU is het bestemmingslandprincipe het primaire uitgangspunt voor de btw-heffing op grensoverschrijdende transacties van bedrijven aan consumenten (B-to-C-transacties). Hiermee worden leveringen bedoeld van een ondernemer aan een consument in één van de lidstaten, waarbij de ondernemer in een ander land is gevestigd. Dit principe houdt in dat de onderliggende prestaties worden belast tegen het btw-tarief van de lidstaat van consumptie.¹ Deze btw moet ook in de afzonderlijke lidstaten worden aangegeven en afgedragen. Voor B-to-C-transacties maakt het dus feitelijk niet uit waar de leverancier is gevestigd (zelfs niet of dat binnen of buiten de EU is); de lidstaat van consumptie is bepalend voor de btw-heffing.² Daarom zou sprake moeten zijn van een zogenoemd gelijk speelveld.

De maatregelen voortkomend uit het btw-actieplan voor e-commerce van de EU dragen bij aan dit gelijke speelveld: vanuit EU- en niet-EU-perspectief worden vergelijkbare transacties meer op een zelfde manier belast - dus met toepassing van dezelfde btw-regels. Daarnaast wordt het werkingsgebied van de One-Stop-Shop (de één-loket-regeling) fors uitgebreid, en wordt de zogenoemde platformfictie geïntroduceerd. Deze maatregelen worden hieronder nader toegelicht.

Wijzigingen ter bevordering van het gelijke speelveld

Vanuit het btw-actieplan voor e-commerce van de EU worden de volgende wijzigingen doorgevoerd:

- Afschaffing van de btw-vrijstelling bij de invoer van niet-EU-goederen met een maximale waarde per zending van niet meer dan € 22;
- Afschaffing van de afzonderlijke drempels per lidstaat met betrekking tot afstandsverkoop (deze drempelbedragen verschillen nu nog)³;
- Introductie van de regeling voor 'kleine ondernemingen'. Er komt één drempel van € 10.000 per jaar voor (in voorkomende gevallen afstandsverkoop en TEB-diensten gezamenlijk)⁴ de gehele EU. Alléén bij verkoop onder dit drempelbedrag kan een ondernemer afzien van toepassing van het bestemmingslandprincipe.

Uitbreiding One-Stop-Shop (één-loket-regeling) en introductie platformfictie

Genoemde wijzigingen hebben impact op leveranciers. Veel ondernemers worden geconfronteerd met een veranderende btw-belastingplicht en noodzakelijke aanpassingen in hun verkooporganisatie/administratie. Voor veel ondernemers ontstaat immers een btw-belastingplicht in de verschillende lidstaten. Daarom zal hun verkooporganisatie/administratie toepassing van de verschillende lidstaattarieven moeten ondersteunen (voor zover daarin nog niet is voorzien).

1 In algemene zin geldt dat bij afstandsverkoop de eindbestemming van de goederen leidend is voor de bepaling van de lidstaat van consumptie. Bij diensten is in de btw-wetgeving per type dienst aangegeven of het bestemmingslandprincipe van toepassing is, en hoe dit moet worden toegepast. Als het bestemmingslandprincipe niet van toepassing is, geldt het oorsprongslidstaatbeginsel. Daarbij worden de diensten belast tegen het btw-tarief van de lidstaat waarin de leverancier is gevestigd (en in die lidstaat aangegeven en afgedragen).

2 Hoewel het bestemmingslandprincipe ook het uitgangspunt vormt bij B-tot-C-afstandsverkoop van niet-EU-goederen met een waarde van meer dan € 150, kan dit principe worden doorkruist.

3 Bij een omzet lager dan de drempelbedragen per lidstaat mocht de leverancier het nationale btw-tarief toepassen.

4 Met TEB-diensten worden bedoeld: telecommunicatiediensten (Telecom), elektronische diensten (Electronic) en radio- en televisieomroepdiensten (Broadcasting).

Relevante aspecten vanuit Belastingdienst-oogpunt

Om ondernemers tegemoet te komen in de toegenomen compliance-last (en om belastingplicht zogezegd te ‘concentreren’) heeft de EU in het btw-actieplan voor e-commerce enkele aanvullende wijzigingen opgenomen:

- Uitbreiding van de bestaande One-Stop-Shop (één-loket-regeling). De huidige vrijwillige moss-regeling (Mini-One-Stop-Shop) wordt opgevolgd door regelingen die breed kunnen worden gebruikt in relatie tot B-to-C-transacties. Het gaat dan om B-to-C-afstandsverkopen van EU-goederen, B-to-C-afstandsverkopen van niet-EU-goederen (met een waarde van maximaal € 150) en om B-to-C-diensten geleverd door EU- en niet-EU-ondernemers (voor zover het bestemmingslandprincipe van toepassing is op de onderliggende diensten). Kortgezegd houdt toepassing van deze vrijwillige regeling in dat voor genoemde B-to-C-transacties via één loket aangifte kan worden gedaan in alle lidstaten van de EU. De btw die in elke lidstaat verschuldigd is, wordt aangegeven en afgedragen in het zogenoemde loketland. Dit loketland verzorgt de verdere afhandeling van aangiften en bijbehorende betalingen richting alle betrokken lidstaten;
- Introductie van de platformfictie. Als bij een aantal specifieke B-to-C-afstandsverkopen⁵ wordt gebruikgemaakt van een elektronische interface (marktplaats/platform), wordt de transactie ‘toegerekend’ aan het platform. Er is dan sprake van een fictieve levering van de leverancier aan het platform (B-to-B-transactie; levering vrijgesteld, met recht op aftrek) en een fictieve levering van het platform aan de consument (B-to-C-transactie; btw-belaste prestatie).

Toelichting platformfictie

Bij de platformfictie wordt onderscheid gemaakt tussen indirecte en directe verkopen:

- Indirecte verkopen. De platformfictie is van toepassing bij een ‘kwalificerende’ B-to-C-afstandsverkoop via een marktplaats/platform, of bij een B-to-C-afstandsverkoop waarbij wordt gebruikgemaakt van een functie/service van een marktplaats/platform. Volgens het btw-actieplan voor e-commerce van de EU leveren de betrokken leveranciers de goederen in deze gevallen (fictief) aan de marktplaats/platform. De marktplaats/platform levert de goederen vervolgens (fictief) aan de consument. Door

⁵ Het betreft afstandsverkopen van EU-goederen door niet-EU-ondernemingen én niet-EU-goederen met een waarde van maximaal € 150 (verkocht door zowel EU- als niet-EU-leveranciers).

de tussenkomst van het platform wordt bij dergelijke transacties ook wel gesproken over ‘indirecte verkopen’.⁶

Indirecte B-to-C-afstandsverkopen die onder de platformfictie vallen zijn:

- Verkoop van niet-EU-goederen met een maximale waarde van € 150;
- Verkoop van EU-goederen door niet-EU-leveranciers.
- Directe verkopen. Bij zogenoemde ‘directe’ B-to-C-afstandsverkopen blijft de ondernemer zelf verantwoordelijk. Het betreft verkoop die tot stand komt tussen leverancier en consument, zonder tussenkomst of gebruik van een marktplaats/platform.

B-to-C-afstandsverkopen die *niet* onder de platformfictie vallen zijn:

- Verkoop van niet-EU-goederen met een waarde hoger dan € 150;
- Verkoop van EU-goederen door EU-ondernemers.

Toelichting One-Stop-Shop (één-loket-regeling)

Het btw-actieplan voor e-commerce van de EU kent een drietal vrijwillige regelingen:⁷

- De Unieregeling;
- De niet-Unieregeling;
- De Invoerregeling/iOSS.

Voor de afhandeling van btw-verplichtingen kan worden gebruikgemaakt van één of meer van deze regelingen, afhankelijk van de vestigingsplaats van de leverancier en de aard van de B-to-C-transactie. De Invoerregeling/iOSS (en de voorwaarden voor gebruik waaraan moet worden voldaan) wordt in een latere paragraaf nader toegelicht.

In het schema op de volgende pagina zijn de toepassingsmogelijkheden voor de verschillende regelingen weergegeven, waarbij onderscheid is gemaakt tussen indirecte en directe B-to-C-verkopen.

⁶ Ook bij elektronisch verrichte diensten is sprake van een fictiebepaling: de zogenoemde *commissionairsfictie*. Ook bij de eerder genoemde TEB-diensten kan dus sprake zijn van indirecte verkopen en fictiebepalingen.

⁷ Omdat de huidige Unieregeling en niet-Unieregeling in het kader van de wetswijziging worden uitgebreid naar het nieuwe werkinggebied, gaan bestaande MOSS-deelnemers ‘vanzelf’ over in de nieuwe regeling.

Relevante aspecten vanuit Belastingdienst-oogpunt

Btw-heffing (uitgangspunt: bestemmingslandprincipe)

	EU-ondernemer	Niet EU-ondernemer	EU-platform/ interface	Niet EU-platform/ interface
Afstandsverkopen				
Indirect (via platform)				
EU-goederen	Unieregeling	“Platformfictie” <i>Fictieve levering aan platform (B2B)</i>	Unieregeling <i>Fictieve levering door platform (B2C)</i>	Unieregeling <i>Fictieve levering door platform (B2C)</i>
Niet-EU-goederen ≤ €150	“Platformfictie” <i>Fictieve levering aan platform (B2B)</i>	“Platformfictie” <i>Fictieve levering aan platform (B2B)</i>	Invoerregering <i>Fictieve levering door platform (B2C)</i>	Invoerregering** <i>Fictieve levering door platform (B2C)</i>
Niet-EU-goederen > €150	Reguliere invoer/btw*	Reguliere invoer/btw*	-	-
Direct				
EU-goederen	Unieregeling	Unieregeling	-	-
Niet-EU-goederen ≤ €150	Invoerregering*	Invoerregering*/**	-	-
Niet-EU-goederen > €150	Reguliere invoer/btw*	Reguliere invoer/btw*	-	-
Grensoverschrijdende diensten				
Indirect (via interface)				
TEB-diensten	“Commissionairsfictie” <i>Fictieve dienstverrichting aan interface (B2B)</i>	“Commissionairsfictie” <i>Fictieve dienstverrichting aan interface (B2B)</i>	Unieregeling <i>Fictieve dienstverrichting door interface (B2C)</i>	Niet-Unieregeling <i>Fictieve dienstverrichting door interface (B2C)</i>
Direct				
TEB-diensten	Unieregeling	Niet-Unieregeling	-	-
Overige diensten (Bestemmingslandprincipe)	Unieregeling	Niet-Unieregeling	-	-
Overige diensten (Oorspronglandprincipe)	Reguliere heffing OL	Reguliere heffing OL	-	-

Notie: De afhandeling van btw op de verkoop van eigen goederen door een platform/interface vindt plaats op de wijze zoals beschreven onder 'directe afstandsverkopen of diensten'.

* Afhandeling van invoer kan gedaan worden door een lsp.

** Voor niet eu-ondernemers/ platforms is de inschakeling van een tussenpersoon vereist (met uitzondering van verdragslanden).

Relevante aspecten vanuit Belastingdienst-oogpunt

Vrijwillige regelingen: keuze mogelijk, maar binnen een regeling is het 'alles of niets'

De One-Stop-Shop heeft een vrijwillig karakter, en is zoals gezegd vooral bedoeld om ondernemers tegemoet te komen in de toegenomen compliance-last. Als een ondernemer besluit om gebruik te maken van een vrijwillige regeling, dan moet hij die toepassen op alle B-to-C-transacties die onder de reikwijdte van die regeling vallen. Hij kan er dus bijvoorbeeld niet voor kiezen om ТEB-diensten wel onder de Unieregeling aan te geven, maar afstandsverkoop niet. Met andere woorden: het is bij de toepassing van één of meerdere vrijwillige regelingen 'alles of niets'.

Let wel: afstandsverkoop van niet-EU-goederen met een waarde van meer dan € 150 verlopen altijd via het reguliere invoerproces (onder afdracht van btw ten invoer). De vrijwillige regeling voor deze B-to-C-transacties geldt immers alleen voor zendingen met een intrinsieke waarde van maximaal € 150.

Toelichting Invoerregeling/IOSS

Verschillende typen ondernemers kunnen gebruikmaken van de Invoerregeling/ioss (zie schema vorige pagina). Ook voor deze regeling geldt 'alles of niets': een ondernemer die ervoor kiest, moet deze toepassen op al zijn B-to-C-afstandsverkoop uit derde-landsgebieden of uit derde landen ingevoerde goederen met een waarde van maximaal € 150. Overigens zijn accijnsgoederen uitgesloten van de regeling.

Om te kunnen gebruikmaken van de Invoerregeling/ioss moet een bedrijf zich registreren. Niet-EU-ondernemers kunnen dit niet zelf doen, tenzij zij een vestiging of vaste inrichting in Nederland hebben. Is dat niet het geval, dan kan een in Nederland gevestigde vertegenwoordiger/tussenpersoon de registratie verzorgen. Deze is aangewezen als 'de persoon die gehouden is tot voldoening van de btw en die in naam en voor rekening van de belastingplichtige de verplichtingen met betrekking tot de Invoerregeling moet nakomen'.

Praktisch gebruik van de Invoerregeling/IOSS

Bij gebruikmaking van de Invoerregeling/ioss moeten grofweg de volgende stappen in het bedrijfsproces worden doorlopen:

1. Registratie voor de Invoerregeling/ioss;
2. Totstandkoming van de afstandsverkoop (de verkoopprijs is inclusief btw naar het tarief van het bestemmingsland);
3. Betaling van de goederen door de consument (inclusief in rekening gebrachte btw);
4. Verscheping van de goederen naar de EU;
5. Aangifte ten invoer van de betreffende goederen onder toepassing van de vrijstelling van invoer-btw onder vermelding van het registratienummer voor de Invoerregeling/ioss (ioss-nummer);
6. Controle van het vermelde ioss-nummer door de Douane met behulp van de zogenoemde validatiedatabase⁸;
7. Levering van de goederen aan de consument;
8. Maandelijkse periodieke aangifte en afdracht van de btw via het één-loket-systeem in de lidstaat van registratie (ioss-melding bij de Belastingdienst);
9. Periodieke upload van douane-invoergegevens in een 'central repository' (een database van de EU);
10. EU-brede verdeling van de invoergegevens uit de database van de EU;
11. Controle door de Belastingdienst op de match tussen de gegevens in de ioss-melding en de invoergegevens (op ioss-nummer).

Deze processtappen moeten waarborgen dat:

- De consument de btw afrekent op het moment van verkoop;
- De leverancier het administratieve proces rond de btw afwikkelt met de ioss-melding;
- De betreffende goederen kunnen worden ingevoerd met vrijstelling van btw;
- De claim op de invoervrijstelling wordt gecontroleerd aan de hand van de gedane ioss-melding.

Als geen gebruik wordt gemaakt van de Invoerregeling, wordt de btw bij invoer op het moment van invoer afgehandeld in het logistiek proces. Hierbij kan worden gekozen tussen het reguliere importproces en het gebruik van special arrangement. Bij de beschrijving van de relevante aspecten vanuit Douane-oogpunt wordt hier nog verder op ingegaan.

¹ De validatiedatabase voor de controle van ioss-nummers is tijdig gereed. Daarmee is de Douane in staat om vanaf 1 juli 2021 de op invoeraangiften vermelde ioss-nummers te toetsen op validiteit (bestaanbaarheid).

Relevante aspecten vanuit Douane-oogpunt

Relevante aspecten vanuit Douane-oogpunt

Ontwikkelingen op douanegebied

Behalve genoemde wijzigingen in de btw-wetgeving, zijn enkele ontwikkelingen op douanegebied van invloed. Gecombineerd leiden deze factoren tot aanpassing van aangifteprocedures en de introductie van een nieuw aangiftesysteem: Douane e-commerce, kortweg DECO.

De volgende ontwikkelingen op douanegebied spelen een rol:

- De afloop van de overgangsmaatregelen in het kader van de uittreding van het Verenigd Koninkrijk (VK) uit de Europese Unie (Brexit) per 1 januari 2021;
- De introductie van een specifieke (beperkte) dataset (SRD) bij artikel 143bis Verordening (EU) 2015/2446 en bijlage B, kolom H7 (vanaf 1 juli 2021) en de btw-regelingen ioss en special arrangement;
- De verplichting - voor bepaalde zendingen - tot het doen van de aangifte voor het vrije verkeer in het land van bestemming, op grond van artikel 221-4 Verordening (EU) 2015/2447 (vanaf 1 juli 2021).
- De verplichtingen om voor alle goederen met een waarde van max € 150 de aangifte ten invoer elektronisch in te dienen.

Normale aangifteprocedure

Eerst een schets van de normale aangifteprocedure. Aangiften voor het vrije verkeer en aangiften ten uitvoer worden in de regel ingediend in het systeem AGS. Voor deze aangiften geldt een voorgeschreven, uitgebreide dataset. Daarnaast kent de Douane twee procedures voor vereenvoudigde aangifte voor het brengen in het vrije verkeer. De eerste is de vereenvoudigde aangifte via het systeem Venue, specifiek voor e-commerce-zendingen. Als deze onvoldoende gegevens bevat om de goederen onder de regeling te plaatsen, dan moet een aanvullende aangifte worden gedaan in AGS. Dit is het geval, als de indiener door de aangifte belasting bij invoer verschuldigd is.

Ten tweede is er de aangifte door inschrijving in de administratie van de aangever, waarbij de aanvullende aangifte wordt gedaan in de vorm van een geautomatiseerde of een schriftelijke periodieke aangifte (GPA of SPA). De GPA is ook geschikt voor het doen van een aanvullende aangifte, als deze is vereist na een vereenvoudigde aangifte in Venue. Voor beide genoemde vereenvoudigde aangifteprocedures is een vergunning vereist.

Wijzigingen op de normale aangifteprocedure

In de boven geschetste normale aangifteprocedure gaan dingen veranderen. Het betreft de volgende wijzigingen, die hierna worden beschreven:

- Uitbreiding van de mogelijkheid tot het doen van aangifte via Venue en afzien van een aanvullende aangifte in AGS of GPA voor bepaalde zendingen uit het VK waarover alleen btw verschuldigd is;
- De introductie van het aangiftesysteem DECO per 1 juli 2021 voor aangiften in de normale procedure met een specifieke (beperkte) dataset (SRD);
- Beperkingen voor het doen van bepaalde aangiften voor e-commerce-zendingen in AGS;
- Beëindiging van het gebruik van de aangiftesystemen Venue, GPA en SPA per 1 juli 2021 voor e-commerce-zendingen waarvoor vanaf dan DECO moet worden gebruikt.

Relevante aspecten vanuit Douane-oogpunt

Aangifte in Venue

Venue is een systeem voor het indienen van vereenvoudigde aangiften ten invoer (vrije verkeer, bijzondere bestemming, tijdelijke invoer), uitvoer en wederuitvoer. Een Venue-aangifte kan ook vooraf worden ingediend, waarvoor dan aanvullende voorwaarden gelden.

Voor het gebruik van Venue is een vergunning vereenvoudigde aangifte vereist, die vooraf moet worden aangevraagd op www.douane.nl. In Venue kan ook een vooraf-aangifte worden gedaan, dus voordat de goederen zijn aangebracht. Dit mag alleen als dit expliciet is bepaald in de vergunning, volgens de in die vergunning opgenomen procedure. Op de website kan ook een brochure over Venue worden gedownload, met informatie over onder meer de technische specificaties van de datafiles en het berichtenverkeer.

Vóór 1 januari 2017 zijn Venue-vergunningen verleend aan PostNL en de koeriersbedrijven. Deze vergunningen kennen een ruimer gebruik dan Venue-vergunningen die na deze datum zijn afgegeven.

Voor Venue-aangiften geldt dat de verschuldigde douanerechten en btw moeten worden afgedragen met een aanvullende aangifte in AGS of GPA. Er kan dus niet worden betaald via Venue.

Venue voor VK-goederen

Sinds 1 januari 2021 is het mogelijk om - op eenmalig verzoek - in Venue btw af te dragen voor goederen herkomstig uit het VK die voldoen aan de voorwaarden van artikel 23 of 25 van Verordening (EG) 1186/2009. Nadat dit verzoek is ingediend, wordt voor alle betreffende zendingen voortaan btw berekend via Venue. Een aanvullende aangifte in AGS is dan dus niet meer vereist. Douanerechten daarentegen kunnen in geen geval worden afgedragen via Venue. Als geen vrijstelling van douanerechten aan de orde is, moet in alle gevallen een aanvullende aangifte in AGS of GPA worden gedaan.

Het is niet mogelijk om in Venue aangiften te doen met gebruik van ioss of special arrangement. Deze aangiften moeten tot 1 januari 2023 in alle gevallen (dus ook voor vk-goederen) worden ingediend in DECO. Na deze datum kunnen de betreffende goederen ook in DMS worden aangegeven.

DMS en uitfasering Venue

Vanaf 1 januari 2023 kent de Douane nog maar twee systemen voor het indienen van elektronische aangiften: DECO en DMS. Dit betekent dat Venue zal worden uitgefaseerd, en dit gebeurt in twee stappen:

- Per 1 juli 2021 wordt Venue niet meer gebruikt voor het aangeven van goederen die voldoen aan artikel 23 of 25 van Verordening (EG) 1186/2009 (met uitzondering van vk-zendingen die niet vallen onder de ioss of special arrangement). Deze goederen moeten vanaf die datum worden aangegeven in DECO. Dit geldt ook voor dezelfde categorie goederen die tot dan toe zijn aangegeven in AGS of GPA, tenzij het gaat om B-to-B-zendingen of goederen waarop verboden en beperkingen van toepassing zijn (deze moeten nog steeds in AGS of GPA worden aangegeven);
- Per 1 januari 2023 wordt Venue niet meer gebruikt voor het aangeven van alle overige goederen. Deze moeten vanaf die datum worden aangegeven in DMS.

Relevante aspecten vanuit Douane-oogpunt

Zendingen uit het VK en aangifte in Venue

- Sinds 1 januari 2021 is het mogelijk om goederen herkomstig uit het VK aan te geven in Venue;
- Voor VK-goederen die voldoen aan de voorwaarden van artikel 23 of 25 van Verordening (EG) 1186/2009 kan op verzoek worden afgezien van een aanvullende aangifte in AGS en kan de btw worden afgedragen via de procedure Venue. Tot 1 juli 2021 betreft dit VK-goederen met een waarde tussen € 22 en € 150. Vanaf 1 juli 2021 betreft het VK-goederen met een waarde van maximaal € 150, omdat op die datum de btw-vrijstelling (\leq € 22) vervalt. Hiervoor moet eenmalig een keuze worden gemaakt, waarna al deze zendingen met btw-betaling via Venue worden afgehandeld.

Voor VK-goederen met een waarde van meer dan € 150 zijn de gegevens in de vereenvoudigde aangifte altijd onvoldoende; ook als douanerechten verschuldigd zijn. Deze VK-goederen kunnen wel in Venue worden aangegeven, maar de douanerechten kunnen niet in Venue worden afgedragen. Voor deze goederen moet daarom altijd een aanvullende aangifte (voor zowel btw als douanerechten) in AGS/GPA worden gedaan. Deze (aanvullende) aangifte voor zendingen met een waarde van meer dan € 150 is ook vereist, als geen douanerechten verschuldigd zijn (op grond van bijvoorbeeld een nultarief of een preferentiële oorsprong).

Vanaf 1 juli 2021 worden twee bijzondere btw-regelingen voor het brengen in het vrije verkeer geïntroduceerd. Het betreft de bijzondere regeling voor afstandsverkopen van uit derde landen ingevoerde goederen (Invoerrekening/iOSS) en de bijzondere regeling voor de aangifte en de betaling van btw bij invoer (special arrangement). Als van deze regelingen wordt gebruikgemaakt, moeten de betreffende goederen in DECO worden aangegeven. Aangifte in Venue is niet mogelijk.

Voor de uitvoer van goederen naar het VK kan voor aangifte in Venue worden gekozen. Voorwaarde is wel dat de waarde van de goederen maximaal € 1.000 bedraagt. Voor goederen met een hogere waarde moet aangifte in AGS worden gedaan. Venue-gebruikers met een vergunning die vóór 1 januari 2017 is afgegeven, mogen ook goederen met een waarde van meer dan € 1.000 ten uitvoer aangeven in Venue. Daarvoor is wel een aanvullende aangifte in AGS vereist.

De aangifte in Venue is een vereenvoudigde aangifte, waarvoor een vergunning nodig is. Deze vergunning moet vooraf worden aangevraagd op www.douane.nl. Op deze website kan ook een brochure over Venue worden gedownload, met informatie over onder meer de technische specificaties van de datafiles en het berichtenverkeer.

Relevante aspecten vanuit Douane-oogpunt

Aangifte in DECO

Op 1 juli 2021 start de Douane met een nieuw aangiftesysteem voor de invoer van e-commerce-goederen: DECO. In dit systeem kan aangifte worden gedaan met een specifieke (beperkte) dataset (SRD), als bedoeld in artikel 143bis van Verordening (EU) 2015/2446. Deze dataset mag - alleen in DECO - worden gebruikt, en wel voor aangiften van goederen die voldoen aan artikel 23 of 25 van Verordening (EG) 1186/2009 en waarvoor géén verboden en beperkingen gelden. De inhoud van de SRD is opgenomen in bijlage B/kolom H7 Verordening (EU) 2015/2446.

In DECO kunnen de volgende aangiften voor het vrije verkeer worden gedaan:

- Volgens de normale procedure specifieke dataset (SRD);
- In het kader van de bijzondere regeling voor afstandsverkoop van uit derde landen ingevoerde goederen (Invoerregeling/iOSS);
- In het kader van de bijzondere regeling voor de aangifte en de betaling van btw bij invoer (special arrangement).

De aangiften in DECO zijn te vergelijken met AGS-aangiften. Het zijn aangiften volgens de normale procedure, waarvoor géén vergunning is vereist. Wel dienen de aangiften te voldoen aan een aantal technische eisen, en is voor het indienen een registratie 'elektronisch berichtenverkeer' nodig. De specifieke dataset (SRD) voor aangifte in DECO bevat minder elementen dan die van een AGS-aangifte.

Net als in AGS kan in DECO btw worden aangegeven en afgedragen, dus is géén aanvullende aangifte in AGS/GPA vereist. In DECO is niet voorzien in de heffing en inning van douanerechten. Dit omdat in DECO alleen goederen met een intrinsieke waarde van maximaal € 150 kunnen worden aangegeven, waarvoor vrijstelling van douanerechten geldt op grond van artikel 23 of 25 Verordening (EG) nr. 1186/2009.

Beperkingen

DECO is het enige Nederlandse aangiftesysteem dat geschikt is voor verwerking van aangiften met de specifieke (beperkte) dataset (SRD). In Venue, AGS en de GPA kan de specifieke dataset dus niet worden gebruikt.

Nederland stelt het gebruik van DECO vanaf 1 juli 2021 verplicht voor aangiften van goederen die in aanmerking komen voor vrijstelling van douanerechten op grond van de artikelen 23 of 25 van Verordening (EG) nr. 1186/2009.

Hiervan zijn uitgezonderd:

- VK-goederen waarvoor om deze vrijstelling wordt verzocht en die niet met gebruik van iOSS of special arrangement worden aangegeven;
- B-to-B-zendingen. DECO is ingericht voor de verwerking van aangiften van e-commerce-goederen. In het systeem kan geen btw-nummer van een Nederlandse ondernemer of fiscaal vertegenwoordiger worden vermeld voor de verlegging van btw bij invoer (art. 23 Wet 08). Aangiften van B-to-B-zendingen worden gedaan in AGS, GPA of eventueel Venue (vereenvoudigde aangifte);
- Goederen waarvoor verboden of beperkingen gelden. Voor deze zendingen mag de specifieke (beperkte) dataset (SRD) niet worden gebruikt;
- Goederen waarvoor geen vrijstelling van douanerechten wordt gevraagd.

Aangiften met gebruik van iOSS of special arrangement kunnen in Nederland niet volgens de normale procedure met de standaard (uitgebreide) dataset worden ingediend in AGS, GPA of Venue (vereenvoudigde aangifte). Goederen waarvoor vrijstelling van douanerechten wordt gevraagd én waarvoor verboden of beperkingen gelden, kunnen in Nederland dus niet worden aangegeven met gebruik van iOSS of special arrangement.

Aangifte in lidstaat van bestemming

Op 1 juli 2021 treedt artikel 221, lid 4 Vo. (EU) 2015/2447 (DWU uvo.) in werking. Dit artikel bepaalt dat een aangifte voor het vrije verkeer voor goederen waarvoor op grond van de artikelen 23 of 25 Vo. (EU) 1186/2009 om vrijstelling wordt verzocht, alleen mag worden gedaan in de lidstaat waar het vervoer eindigt. Dit leidt ertoe dat e-commerce-zendingen met een waarde van maximaal € 150, waarvoor bij invoer om vrijstelling van douanerechten wordt verzocht, alleen mogen worden aangegeven in de lidstaat waar het vervoer eindigt (dat is de lidstaat van vestiging van de geadresseerde - veelal de consument). Dat geldt voor alle goederen, ongeacht voor wie deze in het vrije verkeer worden gebracht. Worden de goederen in Nederland ingevoerd met verlegging van btw bij invoer naar een aangewezen ondernemer/(beperkt) fiscaal vertegenwoordiger (in de zin van artikel 23 Wet op de omzetbelasting) (verleggingsregeling), dan eindigt het vervoer altijd in Nederland. De fiscaal vertegenwoordiger verricht vervolgens een intracommunautaire levering aan de geadresseerde ondernemer in de lidstaat van bestemming. De betreffende goederen mogen dus altijd in Nederland worden aangegeven.

Deze beperking wordt geïntroduceerd om te voorkomen dat btw bij invoer blijft 'hangen' in de lidstaat waar de goederen voor het vrije verkeer zijn aangegeven. De btw komt zo terecht in de lidstaat waar de consument woont. Uitgezonderd van deze beperking zijn goederen die worden aangegeven met gebruik van de regeling voor afstandsverkopen van uit derde landen ingevoerde goederen (Invoerregeling/ioss). Hierbij wordt namelijk op een andere manier geregeld dat de btw landt in de lidstaat van bestemming: de belastingdienst van de lidstaat waar de ioss-periodieke aangifte wordt ingediend verstrekt de btw aan de lidstaat waar de consument is gevestigd.

Overzicht van te gebruiken aangiftesystemen (vanaf bepaalde data)

De bovengenoemde door de Douane genomen beslissingen hebben gevolgen voor de te gebruiken aangiftesystemen vanaf bepaalde data. Hierbij wordt een onderscheid gemaakt tussen goederen herkomstig uit het vk en goederen herkomstig uit andere niet-EU-landen. In de bijlage wordt een en ander uiteengezet.

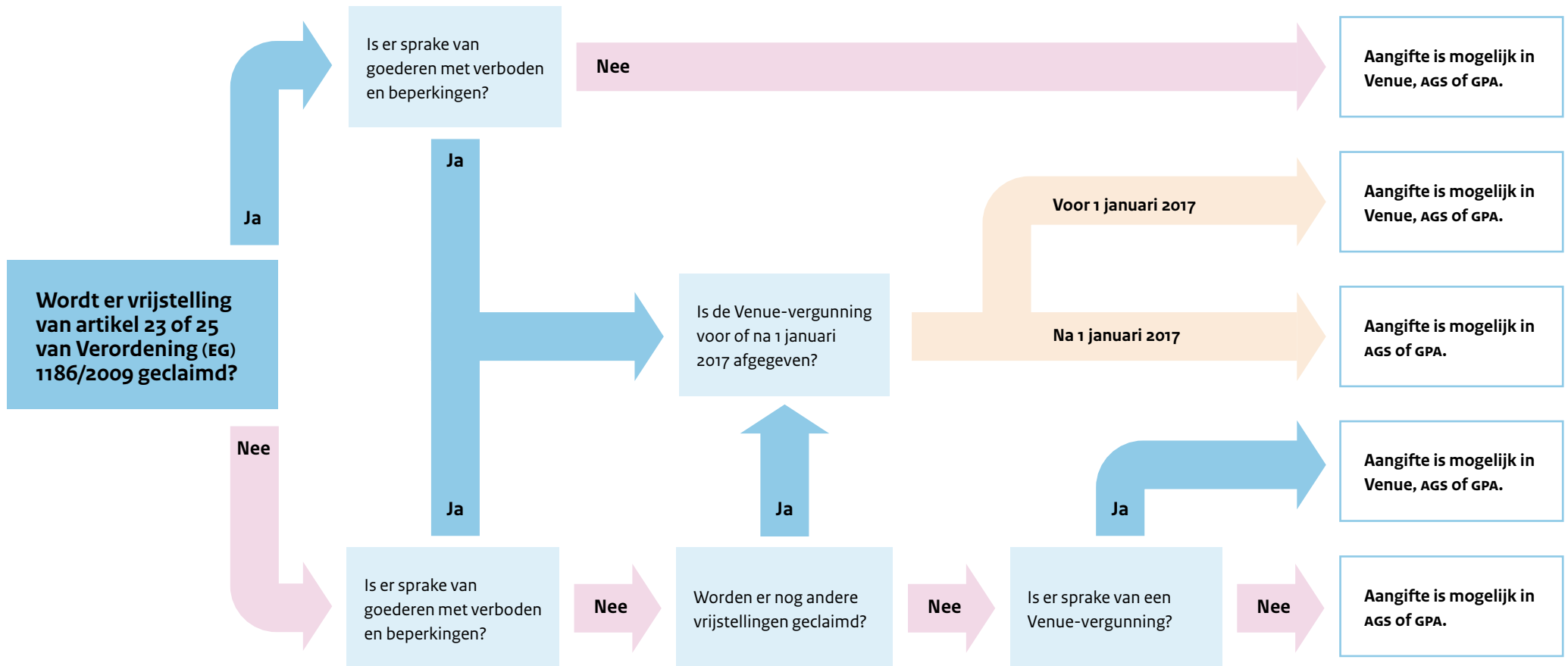
Bijlage

Overzicht van te gebruiken aangiftesystemen

Goederen herkomstig uit het VK
van 1 januari t/m 30 juni 2021

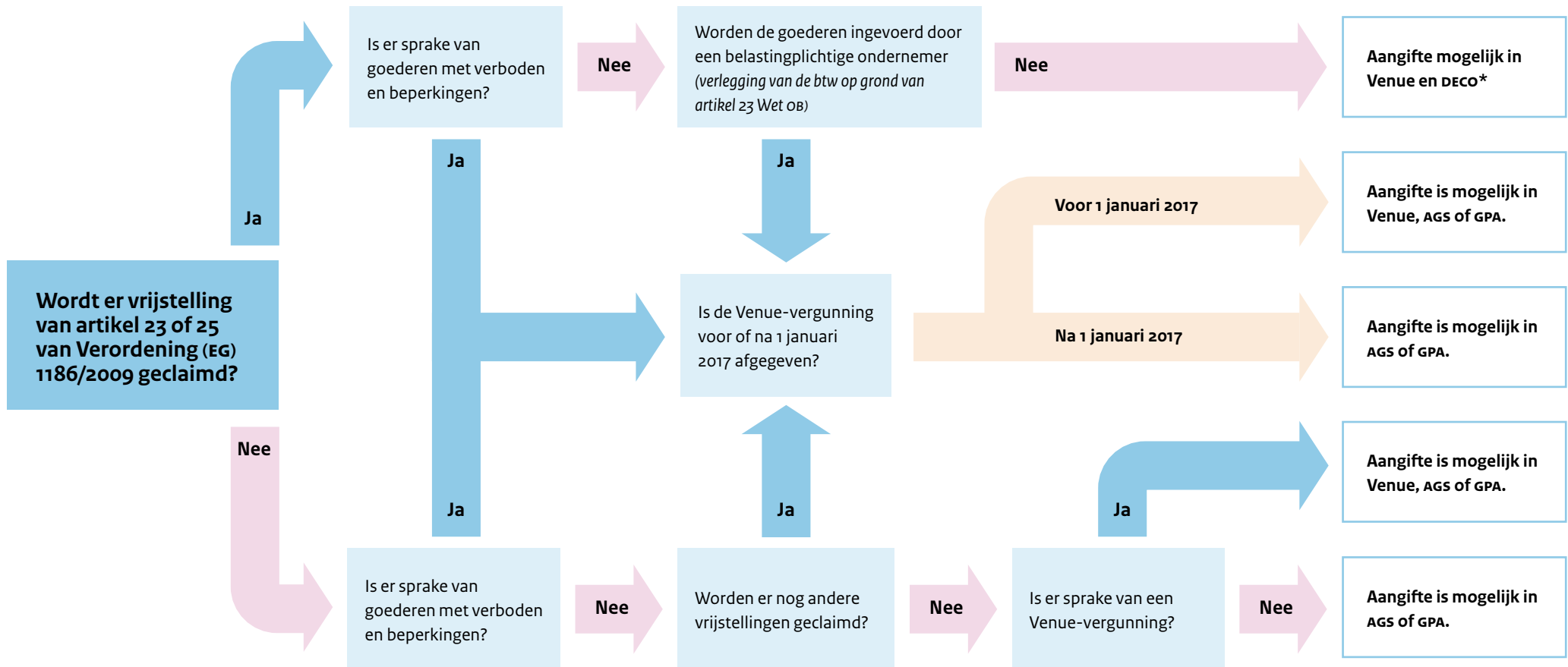

Overzicht van te gebruiken aangiftesystemen

Goederen herkomstig uit het VK
van 1 juli 2021 t/m 31 december 2022

* Vanaf 1 juli 2021 moeten alle aangiften voor niet-EU goederen (inclusief goederen uit het VK) onder ioss of Special Arrangement worden gedaan in DECO. Vanaf 1-1-2023 zijn deze aangiften ook mogelijk in DMS.

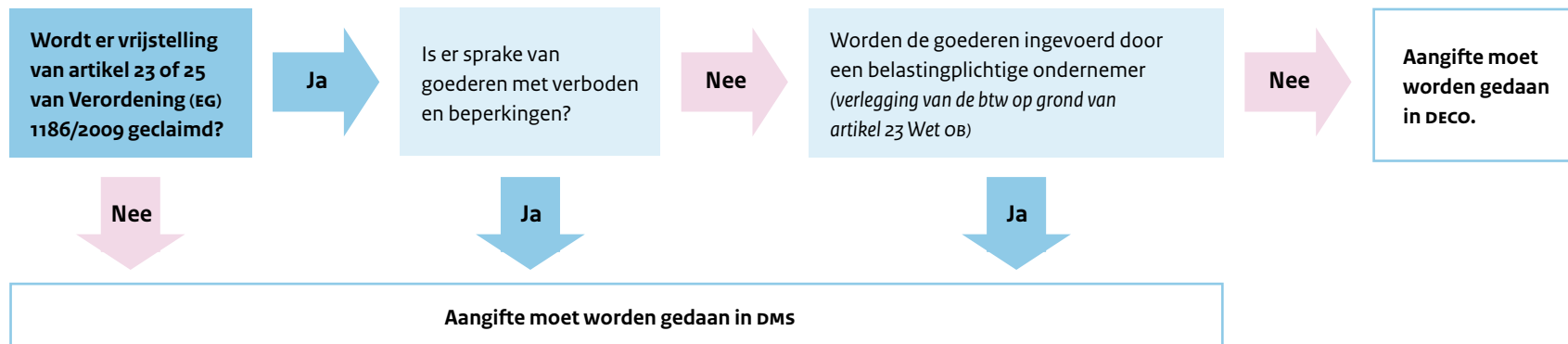

Overzicht van te gebruiken aangiftesystemen

Goederen herkomstig uit het VK
vanaf 1 januari 2023

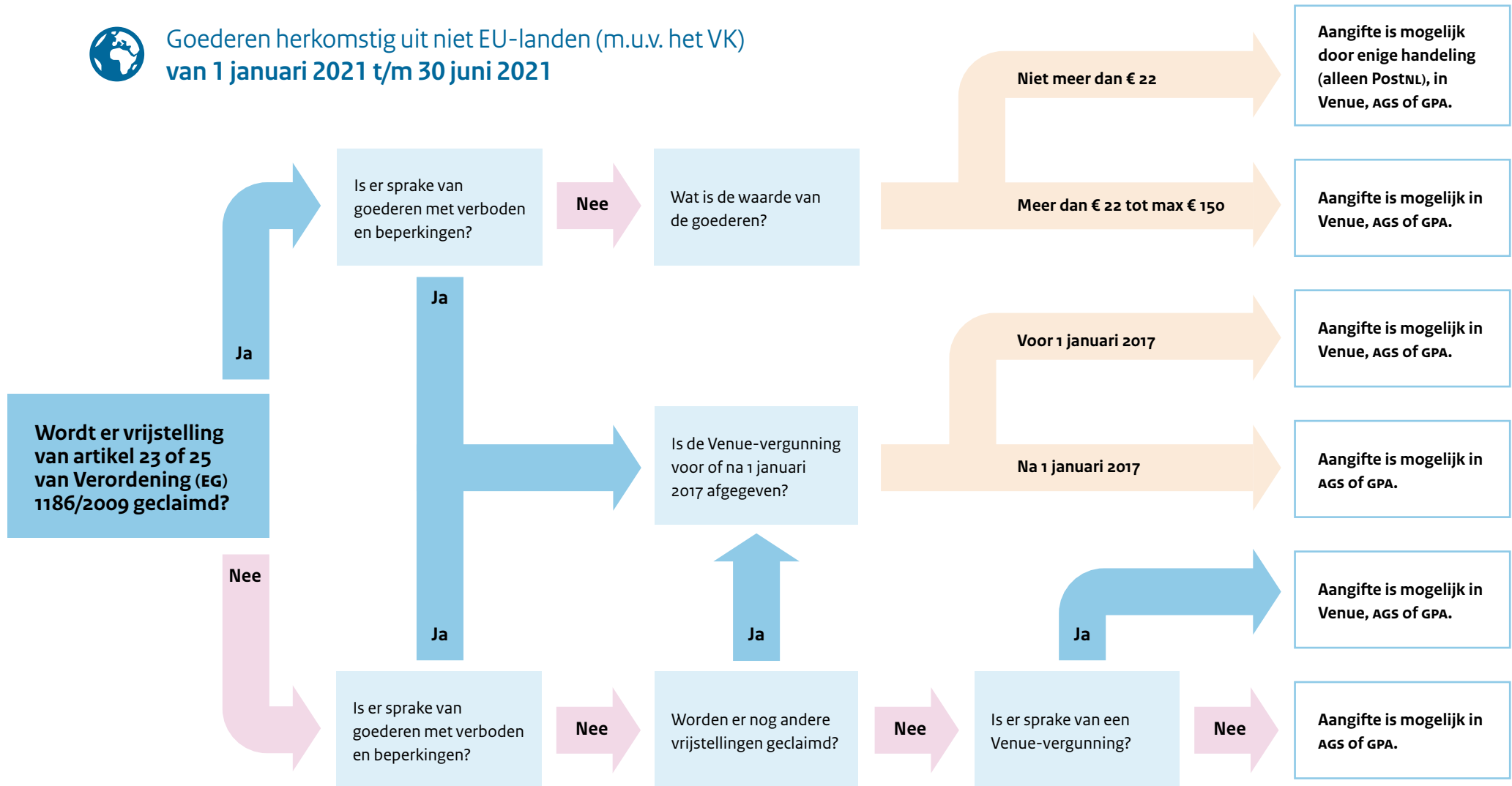

Overzicht van te gebruiken aangiftesystemen

Goederen herkomstig uit niet EU-landen (m.u.v. het VK)
van 1 januari 2021 t/m 30 juni 2021

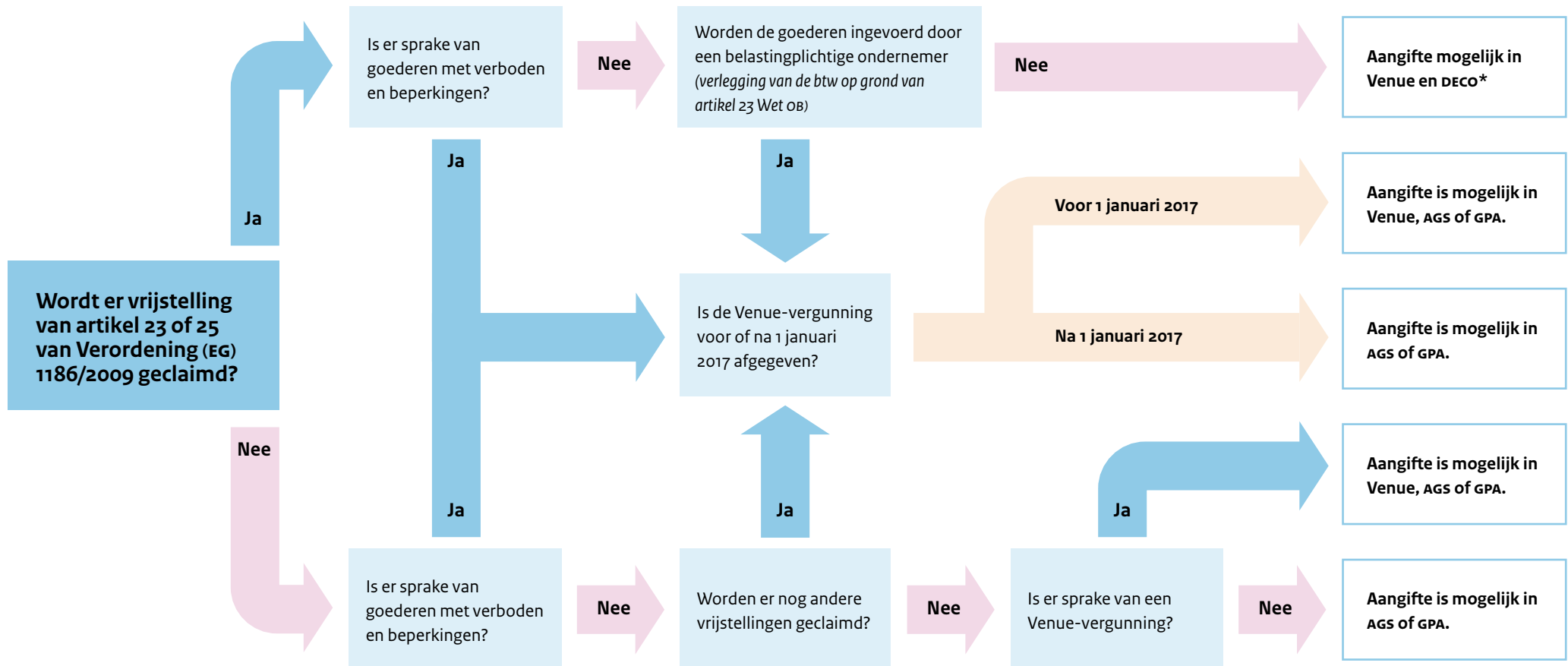

Overzicht van te gebruiken aangiftesystemen

Goederen herkomstig uit niet EU-landen (m.u.v. het VK)
van 1 juli 2021 t/m 31 december 2022

* Vanaf 1 juli 2021 moeten alle aangiften voor niet-EU goederen (inclusief goederen uit het VK) onder ioss of Special Arrangement worden gedaan in DECO. Vanaf 1-1-2023 zijn deze aangiften ook mogelijk in DMS.

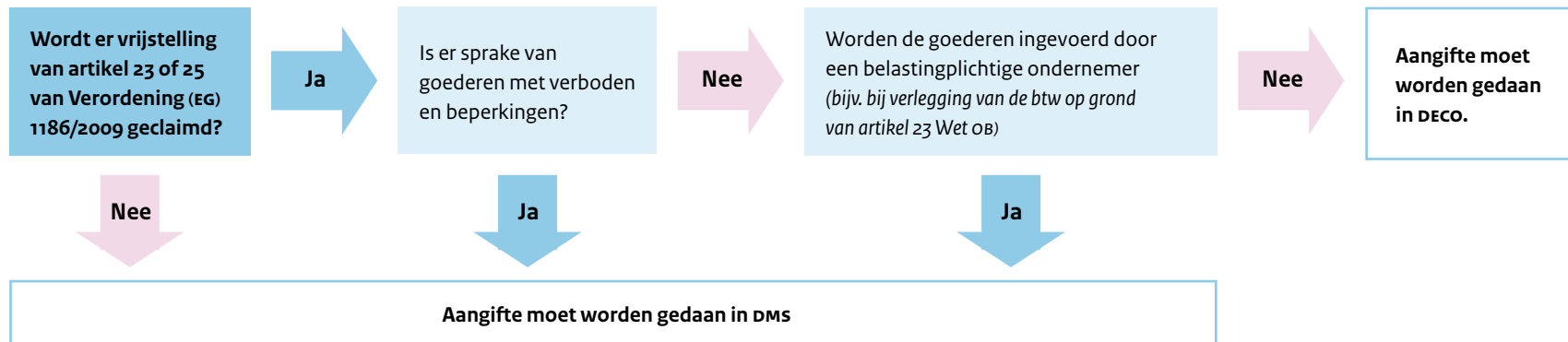

Overzicht van te gebruiken aangiftesystemen

Goederen herkomstig uit niet EU-landen (m.u.v. het VK)
vanaf 1 januari 2023

Colofon

Dit is een uitgave van

De Belastingdienst

© maart 2021

Voor meer informatie

belastingdienst.nl/e-commerce